

ادامه جنگ بر سر یک رأی:

جدول لیگ باید تغییر می کرد

هفته دوازدهم لیگ یک

رقابت میلیمتری مدعیان

پرسپولیس بی پول است

پدیده کوتاه نمی آید

ترکمانچای جدید با ویلموتس

ترکتور این طور نقره داغ شد

فورچونه هر دقیقه ۴ میلیارد و ۲۸۱ میلیون آب خورد!

رضازاده در آستانه بازگشت به فدراسیون وزنه برداری

سد محکمگی به نام امیر

۲۰ سالگی ۱۲۰ کیلوگرم ۲۰۰ سانتی متر

۳ صفحه

قرار بود خانه و ماشین بدهند اما جواب تلفن هم نمی دهند

میشم دلخانی:

شأن قهرمان جهان یک سکه نیست

برای طلای نروژ خون ریختم

۴ صفحه

۲۰۰ تومان

2411200075790003 6260757900037

نمره ۲۰ طارمی در سال ۲۰۲۱

۲۰ گل ۱۶ پاس گل

دروغ می گویند چون از جنس فوتبال نیستند

نیکبخت: خدای ما خدای ژاپنی ها هم هست

چلسی - لیورپول، ۲۰۰۰۰

جنگ آلمانی ها در لندن

چلسی - لیورپول، ۲۰۰۰۰

جنگ آلمانی ها در لندن

۵ صفحه

پیرمردی رها شده به نام «آزادی!»

یادداشت

احسان محمدی

«مجموعه آزادی پیر شده اما نه فقط ما به این پیرمرد توجهی نکردیم بلکه الان حتی ابزاری لایف هم ندارد!» این جمله صریح و شیه طنز تلخ را احمد مددی مدیر مجموعه آزادی گفت، در حاشیه یک جلسه گزیده است اما واقعیت دارد. مجموعه آزادی شهرپور ۱۳۵۳ تأسیس شد. نزدیک به ۵۰ سال است این مجموعه به یشتانی و ششانه و ورزش ایران تبدیل شده است. البته استادیوم یکصد هزار نفری آن دو سال قبل و در ۲۶ مهرماه ۱۳۵۰ با مسابقه فوتبال تیم های پرسپولیس ایران و کروزیو ریزل به بهره برداری رسید. نیم قرن آمدن عمو ملک قاب مشخص ازورزشگاه آزادی می بینند. چمنی مخملی که زیر نور زیتا هم می شود. دوربین ها همین رانشان می دهند و نهایتا بیست و نیکمک ها سکو ها را از دور. اما اگر روی سکو ها نشسته باشید فرسوده شدن بتن را دیدید. مصالح ساختمانی عمر مفید دارند و بعد از ۵۰ سال پرف و باران و آفتاب داغ تهران، هریتی عمرش تمام می شود. آرزیه ها که پایین بر دیوار دیده شود رها شده دندان های فرسوده اند. پوسته پوسته و در حال ریزش. رختکن ها حال و روز بهتری دارند چون نوسازی شده اند اما جاهایی مثل سیستم برق و آب، موتورخانه ها، پست و هوا فضاهای پیرامونی که دوربین ها سرخشان نمی روند چطور؟ بعضی از در و دیوار ها شبیه شهرک های متروکه است، فرو ریخته، ترک خورده و یا آهن های فرسوده و رنگ رده. این ورزشگاه جقدر تاب آورده؟ تا همین حالا هم درانگی به خرج داده که رانژن زده است. و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار حرف می زنیم، مجموعه ای از ساختمان های اداری، ورزشگاه ها، بیست و سالن ها، چمن، دریاچه، خیابان ها، برای خودش یک شهر است و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار مختلف این مجموعه مدیرانی داشته اند و کارهایی کرده اند اما حالا بعد از قریب به ۵۰ سال حال نژاری دارد. اینکه انتظار داشته باشیم احمد مددی را هرکس دیگری چوب معجزه بردار و تمام سوراخ های سقف سالن ۱۲ هزار نفری و ورزشگاه آزادی را بگیرد که آب روی سر میماند و تماشاگر چه کند، ستن ها نریزند، سیستم گرمایشی کار کند، استخر ها نشانی نداشته باشند، ترک آسفالت نرمیم شود... خوش خیالی است. عزمی فرا از نور و زردی می خواهد. هنوز حتی ساخت دوباره مجموعه ای شبیه به آزادی روساست. هنوز حتی در ساخت یک استادیوم فوتبال وامانده ایم. اما می شود تعمیر و نگهداری کرد. ما چرا فرا از «ماست مالی» کردن درود میو است. باید اتفاقات رخ داده ارائه کرد و در نهایت پات ماجرابی که در زمین رخ داده بود. عذرخواهی کرد. قرار است مبلغی از قرارداد این پروژه ها کنار کش شود. گفتم می شود. ۱۰ درصد از قرارداد او کم خواهد شد. اما روشن نیست که سر مربی استقلال جایگزین این دروازه بان به تمرین موافقت کنیخیر؟!

رفاتر دوگانه فرهاد با بازیکنان استقلال

رضاوند مستحق جریمه نیست آقای مجیدی؟

آسمان تبریز مدت هاست ابری شده. دیگر از صدای پرشورها خبری نیست. شهری که قرار بود قطب سوم فوتبال ایران باشد و باشگاهی که می خواست برند بین المللی فوتبال ایران لقب بگیرد و دنیا را فتح کند، حالا به روزی افتاده که سر نخواستن عداوت است. تیمی که در دره پایین جدول با منطقه سقوط تنها یک نفس فاصله دارد؛ شکست پشت شکست، باخت پشت باخت و تاگامی پشت تاگامی. این قصه بر غصه نیم دوست داشتنی، بر طرقدار و ریشه در تبریزی است که در چاه ویل سقوط گیر افتاده و به نظر از آن گریز ندارد. در اوضاع وهم آلود و تیره اما میخ آخر را مالک باشگاه به این تابوت زده. آنجا که تأکید می کند حاضر است تراکتور را همین لحظه تحویل بدهد. مردی که با تصمیمات مشتع و غلط اندر غلط، عامل اصلی سقوط لیگ برتر انگلیس بایک دیدار جذاب در سال ۲۰۲۲ شروع شد. منچستر سیتی این فرصت را داشت تا اختلاف خود با تیم دوم جدول یعنی چلسی را به ۱۱ امتیاز برسانند و در نهایت تیز به هدف خود رسید. شاگردان پپ گواردیولا که با روند روزیایی ۱۰ بر دیپایی به لندن آمده بودند مقابل توپچی های لندن سختی زیادی کشیدند تا تاوانستند به سه امتیاز برسند. این آریستال بود که در روزی که سرمربی خود میکل آرتزا را به دلیل ابتلا به کووید ۱۹ روی نیمکت نمی دید به گل برتری دست یافت. بوکایو ساکا در دقیقه ۳۱ توپچی ها را پیش انداخت تا اعتماد به نفس قرمزپوشان لندن که نمایش خوبی را در این فصل ارائه کرده اند مقابل مدافع عنوان قهرمانی بالاتر برود. مطابق انتظار، منچستر سیتی با مالکیت توپ و پرس

لیگ برتر انگلیس بایک دیدار جذاب در سال ۲۰۲۲ شروع شد. منچستر سیتی این فرصت را داشت تا اختلاف خود با تیم دوم جدول یعنی چلسی را به ۱۱ امتیاز برسانند و در نهایت تیز به هدف خود رسید. شاگردان پپ گواردیولا که با روند روزیایی ۱۰ بر دیپایی به لندن آمده بودند مقابل توپچی های لندن سختی زیادی کشیدند تا تاوانستند به سه امتیاز برسند. این آریستال بود که در روزی که سرمربی خود میکل آرتزا را به دلیل ابتلا به کووید ۱۹ روی نیمکت نمی دید به گل برتری دست یافت. بوکایو ساکا در دقیقه ۳۱ توپچی ها را پیش انداخت تا اعتماد به نفس قرمزپوشان لندن که نمایش خوبی را در این فصل ارائه کرده اند مقابل مدافع عنوان قهرمانی بالاتر برود. مطابق انتظار، منچستر سیتی با مالکیت توپ و پرس

فروپاشی امپراتوری وعده های تو خالی اقتصادی فوتبال

پیرمردی رها شده به نام «آزادی!»

یادداشت

احسان محمدی

«مجموعه آزادی پیر شده اما نه فقط ما به این پیرمرد توجهی نکردیم بلکه الان حتی ابزاری لایف هم ندارد!» این جمله صریح و شیه طنز تلخ را احمد مددی مدیر مجموعه آزادی گفت، در حاشیه یک جلسه گزیده است اما واقعیت دارد. مجموعه آزادی شهرپور ۱۳۵۳ تأسیس شد. نزدیک به ۵۰ سال است این مجموعه به یشتانی و ششانه و ورزش ایران تبدیل شده است. البته استادیوم یکصد هزار نفری آن دو سال قبل و در ۲۶ مهرماه ۱۳۵۰ با مسابقه فوتبال تیم های پرسپولیس ایران و کروزیو ریزل به بهره برداری رسید. نیم قرن آمدن عمو ملک قاب مشخص ازورزشگاه آزادی می بینند. چمنی مخملی که زیر نور زیتا هم می شود. دوربین ها همین رانشان می دهند و نهایتا بیست و نیکمک ها سکو ها را از دور. اما اگر روی سکو ها نشسته باشید فرسوده شدن بتن را دیدید. مصالح ساختمانی عمر مفید دارند و بعد از ۵۰ سال پرف و باران و آفتاب داغ تهران، هریتی عمرش تمام می شود. آرزیه ها که پایین بر دیوار دیده شود رها شده دندان های فرسوده اند. پوسته پوسته و در حال ریزش. رختکن ها حال و روز بهتری دارند چون نوسازی شده اند اما جاهایی مثل سیستم برق و آب، موتورخانه ها، پست و هوا فضاهای پیرامونی که دوربین ها سرخشان نمی روند چطور؟ بعضی از در و دیوار ها شبیه شهرک های متروکه است، فرو ریخته، ترک خورده و یا آهن های فرسوده و رنگ رده. این ورزشگاه جقدر تاب آورده؟ تا همین حالا هم درانگی به خرج داده که رانژن زده است. و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار حرف می زنیم، مجموعه ای از ساختمان های اداری، ورزشگاه ها، بیست و سالن ها، چمن، دریاچه، خیابان ها، برای خودش یک شهر است و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار مختلف این مجموعه مدیرانی داشته اند و کارهایی کرده اند اما حالا بعد از قریب به ۵۰ سال حال نژاری دارد. اینکه انتظار داشته باشیم احمد مددی را هرکس دیگری چوب معجزه بردار و تمام سوراخ های سقف سالن ۱۲ هزار نفری و ورزشگاه آزادی را بگیرد که آب روی سر میماند و تماشاگر چه کند، ستن ها نریزند، سیستم گرمایشی کار کند، استخر ها نشانی نداشته باشند، ترک آسفالت نرمیم شود... خوش خیالی است. عزمی فرا از نور و زردی می خواهد. هنوز حتی ساخت دوباره مجموعه ای شبیه به آزادی روساست. هنوز حتی در ساخت یک استادیوم فوتبال وامانده ایم. اما می شود تعمیر و نگهداری کرد. ما چرا فرا از «ماست مالی» کردن درود میو است. باید اتفاقات رخ داده ارائه کرد و در نهایت پات ماجرابی که در زمین رخ داده بود. عذرخواهی کرد. قرار است مبلغی از قرارداد این پروژه ها کنار کش شود. گفتم می شود. ۱۰ درصد از قرارداد او کم خواهد شد. اما روشن نیست که سر مربی استقلال جایگزین این دروازه بان به تمرین موافقت کنیخیر؟!

پیرمردی رها شده به نام «آزادی!»

یادداشت

احسان محمدی

«مجموعه آزادی پیر شده اما نه فقط ما به این پیرمرد توجهی نکردیم بلکه الان حتی ابزاری لایف هم ندارد!» این جمله صریح و شیه طنز تلخ را احمد مددی مدیر مجموعه آزادی گفت، در حاشیه یک جلسه گزیده است اما واقعیت دارد. مجموعه آزادی شهرپور ۱۳۵۳ تأسیس شد. نزدیک به ۵۰ سال است این مجموعه به یشتانی و ششانه و ورزش ایران تبدیل شده است. البته استادیوم یکصد هزار نفری آن دو سال قبل و در ۲۶ مهرماه ۱۳۵۰ با مسابقه فوتبال تیم های پرسپولیس ایران و کروزیو ریزل به بهره برداری رسید. نیم قرن آمدن عمو ملک قاب مشخص ازورزشگاه آزادی می بینند. چمنی مخملی که زیر نور زیتا هم می شود. دوربین ها همین رانشان می دهند و نهایتا بیست و نیکمک ها سکو ها را از دور. اما اگر روی سکو ها نشسته باشید فرسوده شدن بتن را دیدید. مصالح ساختمانی عمر مفید دارند و بعد از ۵۰ سال پرف و باران و آفتاب داغ تهران، هریتی عمرش تمام می شود. آرزیه ها که پایین بر دیوار دیده شود رها شده دندان های فرسوده اند. پوسته پوسته و در حال ریزش. رختکن ها حال و روز بهتری دارند چون نوسازی شده اند اما جاهایی مثل سیستم برق و آب، موتورخانه ها، پست و هوا فضاهای پیرامونی که دوربین ها سرخشان نمی روند چطور؟ بعضی از در و دیوار ها شبیه شهرک های متروکه است، فرو ریخته، ترک خورده و یا آهن های فرسوده و رنگ رده. این ورزشگاه جقدر تاب آورده؟ تا همین حالا هم درانگی به خرج داده که رانژن زده است. و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار حرف می زنیم، مجموعه ای از ساختمان های اداری، ورزشگاه ها، بیست و سالن ها، چمن، دریاچه، خیابان ها، برای خودش یک شهر است و مثل هر شهری نیاز به نوسازی، تعمیر و نگهداری دارد. در ادوار مختلف این مجموعه مدیرانی داشته اند و کارهایی کرده اند اما حالا بعد از قریب به ۵۰ سال حال نژاری دارد. اینکه انتظار داشته باشیم احمد مددی را هرکس دیگری چوب معجزه بردار و تمام سوراخ های سقف سالن ۱۲ هزار نفری و ورزشگاه آزادی را بگیرد که آب روی سر میماند و تماشاگر چه کند، ستن ها نریزند، سیستم گرمایشی کار کند، استخر ها نشانی نداشته باشند، ترک آسفالت نرمیم شود... خوش خیالی است. عزمی فرا از نور و زردی می خواهد. هنوز حتی ساخت دوباره مجموعه ای شبیه به آزادی روساست. هنوز حتی در ساخت یک استادیوم فوتبال وامانده ایم. اما می شود تعمیر و نگهداری کرد. ما چرا فرا از «ماست مالی» کردن درود میو است. باید اتفاقات رخ داده ارائه کرد و در نهایت پات ماجرابی که در زمین رخ داده بود. عذرخواهی کرد. قرار است مبلغی از قرارداد این پروژه ها کنار کش شود. گفتم می شود. ۱۰ درصد از قرارداد او کم خواهد شد. اما روشن نیست که سر مربی استقلال جایگزین این دروازه بان به تمرین موافقت کنیخیر؟!

شبابش هایی که مثل آوار روی سر تراکتور خراب شد

سرفاله

فرهاد کاس نژاد

از باشگاه تراکتور سازی در دوره مالکیت محمدرضا زونزی فقط پسوند «ساز» حذف شد، بلکه انبوهی از بدهی و وعده های بیهوده به جاماند و حالا مالک آن پس از مانورهای خبری، از فروش باشگاه حرف می زند. منظور واقعی او اما واگذاری باشگاه نیست، بلکه می خواهد بدهی های انباشته اش را واگذار کند. واگذاری بدهی از معامله های عجیب و نوبرانه در اقتصاد ایران است. حاصل مالکیت محمدرضا زونزی بر باشگاه تراکتور سازی به روایت های گوناگون چند صد میلیارد بدهی تخمین زده می شود که حتی محاسبه دقیق درباره آن وجود ندارد و رئیس هیأت فوتبال آذربایجان شرقی پیش تر از نشان تجاری تراکتور سازی در فوتبال ایران اگر چه می تواند ارقامی بزرگتر از این مقدار بدهی باشد اما مطابق واقعیت های جاری در اقتصاد فوتبال ایران تحمل این میزان بدهی از عهده یک باشگاه خارج است. زونزی بدون رعایت فریللی مالی به نایب اسمانی بیشتر در بازار نقل و انتقالات ایران افزود، قرارداد های لاری و ویا ارقام خارج از عرف با بازیکنان ایرانی بست، مربیان خارجی را هر بار با تصمیمات عجولانه اش در تراکتور تاگم گذاشت، در قرارداد با بازیکنان خارجی و لخر و سیس بی تعهد بود تا آنچه برای تراکتور به جامانده، انبوهی از بدهی و برونده سبکی های مالی باشد. آسبکی که این سیاق باشگاهداری به فوتبال وارد می کند، مسدود کردن راه باشگاهداری خصوصی برای دیگران است. با این میزان از خاصه خرجی و ابیاجد تعهد های مالی بی پشتوانه، فوتبال گران و گران تر شد است و باشگاهداری فقط از کسانای برمی آید که به روش مالک تراکتور بخواند دورانی پر سرو صدا را پشت سر بگذارند و برونند. زونزی می تواند درباره حقوق پایمال شده باشگاه ها از جمله حق پیش تولیزوینی حرف بزند، می تواند از زاینابزبون باشگاهداری در فوتبال ایران بگوید و حرف بپراهی هم بول است اما او با شناخت از وضعیت که بر اقتصاد فوتبال ایران حاکم است، چرا تراکتور را نرومند جلوه داد؟ در انجام تمام آن بول هایی که مثل شبایش به هوا می رفت، به عنوان بدهی روی سر باشگاه تراکتور سازی آوار شده است. تراکتور از ۵۱ سال پیش تا امروز هرگز مالکی با ادعای ثروت بیشتر از مالک امروزش نداشت اما هرگز به اندازه امروز بدکار نبود. تمام آن نمایش تمول تراکتور در چند سال اخیر صحنه ای روی پرده با بازیگری مالک بود، اما نمایش تمام شده است.